

πρωταγόρας

ΥΠΟΘΕΣΗ

ΔΡ. ΤΖΑΚ ΚΕΡΚΟΒΙΑΝ *εναντίον* ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ο Δρ. Τζακ Κεβόρκιαν δίδασκε στο πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν, όπου για πολλές δεκαετίες διατύπωνε δημόσια τις αμφιλεγόμενες ιδέες του σχετικά με τον θάνατο. Σε ένα ιατρικό περιοδικό του 1959 ισχυρίστηκε ότι οι μελλοθάνατοι κατάδικοι των φυλακών θα πρέπει να μπορούν να παραδώσουν το σώμα τους εν ζωή σε ιατρικά πειράματα κάτω από αναισθησία αντί για την μέθοδο εκτέλεσης που προβλέπει ο εκάστοτε νόμος. Κέρδισε το προσωνύμιο «Δρ. Θάνατος» με το να φωτογραφίζει τα μάτια των ετοιμοθάντων ασθενών του.

Από το 1987, ξεκίνησε να διαφημίζει τις υπηρεσίες του ως ιατρός που παρέχει «συμβουλές θανάτου». Η πρώτη ευθανασία του έλαβε χώρα το 1990 και αφορούσε την 54χρονη Τζάνετ Άντκινς, η οποία είχε διαγνωστεί ένα χρόνο νωρίτερα με Αλτσχάιμερ.

Μόλις οι καταληκτικά άρρωστοι ασθενείς του έμαθαν ότι βοηθούσε ανθρώπους να πεθάνουν, άρχισαν όλο και περισσότεροι να αναζητούν τις υπηρεσίες του. Παρά τις αρκετές αποτυχημένες μηνύσεις που δέχτηκε, ο Κεβόρκιαν παραδέχτηκε ο ίδιος ότι βοήθησε περισσότερους από 130 ανθρώπους να πεθάνουν από το 1990 μέχρι και το 1998.

Ο Κεβόρκιαν πίστευε ότι το να βοηθάει κόσμο δεν ήταν αρκετό και γι αυτό σκότωσε ο ίδιος τον Τόμας Γιουκ με θανατηφόρες ενέσεις το 1999, κινηματογράφησε την πράξη και την προέβαλε στην εκπομπή «60 Λεπτά». Έφυγε από το στούντιο με χειροπέδες και μετά από μία αποτυχημένη παράσταση στο δικαστήριο καταδικάστηκε σε 10 με 25 χρόνια φυλάκισης.

Ο παθολόγος, από τον οποίο είχε αφαιρεθεί η άδεια εξασκήσεως του ιατρικού επαγγέλματος, εφηύρε τη «μηχανή ελέους», μια συσκευή που επέτρεπε στους ασθενείς να πατούν οι ίδιοι το κουμπί για τις θανατηφόρες ενδοφλέβιες ενέσεις. Τα πτώματα ορισμένων ασθενών εμφανίζονταν σε πάρκα, έξω από νοσοκομεία, ακόμα και στο φορτηγάκι του γιατρού.

Η ΑΝΤΙΜΩΛΙΑ

Ο Τζακ Κεβόρκιαν ζητά την ακύρωση της καταδικαστικής απόφασης του και υποστηρίζει ενώπιον του δικαστηρίου ότι «η υποβοηθούμενη αυτοκτονία πρέπει να νομιμοποιηθεί» με το επιχείρημα ότι ο εξαναγκασμός σε μία αναξιοπρεπή ζωή είναι απάνθρωπος για κάποιον ασθενή που επιλέγει προς σωματική και ψυχική ανακούφισή του έναν ανώδυνο θάνατο.